

LUOPUMUS (APOSTASIA)

- [Katolinen kirkko, usko ja seurakunta](#)
- [Neitsyt Marian ja kuvien palvonta](#)
- [Pakanalliset juhlat](#)
- [Toinen Jeesus](#)

- [Katolinen kirkko, usko ja seurakunta](#)

Luopumuksen alkuvaiheet

Pakanauskonnoilla oli merkittävä rooli katolisen uskon alun kehityksen alkuvaiheissa.

Muinaisessa Mesopotamiassa (Assyriassa) palvottiin kolmiyhteistä jumalaa, ne olivat: Isä (Marduk), äiti (Ištar, taivaan kuningatar) ja poika (Nabu). Isä-jumala oli salattu jumala, maailman luoja, hän oli yksi, mutta kaikkialla. Äiti-jumala Ištar oli rakastava taivaallinen äiti, Poika eli Nabu, josta käytettiin luonnehdintaa Kosminen messias, Vapahtaja ja Pelastaja-Poika. Mesopotamiassa eli Assyriassa, Babyloniassa ja Sumerissa oli suuri määrä jumalia, joilla kullakin oli vielä useita nimiä: messias, maailman luoja, taivaan kuningatar jne. olivat näiden jumalien luonnehdintoja. Kuulostavatko tutuilta?

Vaikea sanoa kuinka tietoisesti kristinuskon kolmiyhteisyyttä kehitettiin näiden pakanauskontojen pohjalta. Joka tapauksessa on ilmeistä, että pakanoille tutut uskonnolliset kuviot helpottivat kolmiyhteisen jumalan opin hyväksymistä. Olisiko niin, että saatana olisi ollut tietoinen Jumalan pelastussuunnitelmasta ja rientänyt perustamaan maailmaan tällaisia valeuskontoja ja -jumalia?

Mihin katolinen kirkko tarvitsi pakanauskontojen apua? Kansa oli helpompaa saada kääntymään **kristinuskoon, kun se suurelta osin sisälsi pakanauskonnoista tuttuja jumalia**. Pakanauskonnot sisälsivät taruja, joissa jumala syntyi ihmiseksi tai jumalat ilmestyivät ihmisen muotoisina valituille henkilöille. Ihmisten muotoisten olentojen palvominen jumalana oli yleistä kaikkialla Rooman valtakunnassa. Niinpä oli kirkon johdolle helpompaa saada kansa uskomaan siihen, että Jeesus Kristus on *ihmiseksi syntynyt Jumala* kuin kuvata häntä miehenä, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja antanut hänelle jumalallisen vallan vasta tämän ylösnousemuksen jälkeen.

Ehkäpä saatanalla oli merkittävä osa katolisen uskon muodostumisessa uskonnon alkuvaiheessa. Alkuvaiheessa kilpailu käytiin apostolisen uskon, katolisen uskon ja eri liikkeiden (kuten areiolaisuuden) kesken. Katolinen käsitys voitti, eikä edes reformaatio kajonnut kaikkiin vääristyneisiin oppeihin.

2 Joh 1:7 Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka oli lihaan tuleva; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus.

8 Ottakaa vaari itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaansaaneet, vaan että saatte täyden palkan.

9 Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika.

Nyt olemme tämän artikkelin ytimessä. Ehkä ymmärrät lukijani, miksi niin kovasti kritisoin katolisen kirkon oppia. En kuitenkaan vain katolista oppia; monessa muussakin kristillisessä kirkossa on opillisen tarkistamisen varaa. Kritiikin ydin on tässä: Jos joku

(ihminen tai kirkko) ei pysy Kristuksen opetuksessa, vaan menee sitä pidemmälle, koko hänen uskoltaan putoaa pois pohja, hänellä ei ole Jumalaa! Mitä tarkoittaa mennä pidemmälle? Ehkä sen voisi sanoa näin: jos joku lisää Kristuksen opetukseen sellaista mitä Kristus ei opettanut, se menee kristuksen opetusta pidemmälle.

Tarkoitukseni ei ole kääntyttää sen enempää katolisia kuin muunkaan kristillisen kirkon jäseniä. Muistutan kuitenkin Raamatun ohjeesta: Ilm 18:4 **"Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa".**

Johanneksen 20. luvussa Tuomas huudahtaa Jeesukselle: Minun herrani ja minun Jumalani. Tästä on – vielä nykyäänkin – vedetty suoraviivainen johtopäätös: Johannes tunnustaa Jeesuksen herakseen ja Jumalakseen. Totuus löytyy kolme jaetta myöhemmin; Johanneksen tarkoitus oli saada lukijat uskomaan, että Jeesus on kristus, Jumalan poika (Joh 20:31). Hänen tarkoituksensa ei ollut saada lukijoita uskomaan, että Jeesus kristus on Jumala. Jos näin olisi ollut, Johanneksella olisi tätä kirjoittaessaan ollut siihen hyvä mahdollisuus. Mutta, päinvastoin; Johannes selventää tarkoitustaan jakeessa 31, mutta sitä hän ei haluta kuulla.

Johannes ja monet muut Raamatun kirjoittajat sanovat, ainakin minun mielestäni, yksiselitteisen kirkkaasti, että isä on yksin ainoa totinen Jumala. Miten monet voivat ymmärtää nämä toisin? On toki jakeita, kuten 1 Joh 5:20 ... "me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä", jossa on väärinymmärtämisen mahdollisuus.

Joh 17:3 Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he

tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.

1 Kor 8:6 niin on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, Isä, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa.

Keisari Konstantinus (keisarina 306-337), joka vasta ollessaan kuolemassa, kääntyi kristinuskoon, käytti kristinuskoa keinona yhdistää uskonnollisessa mielessä hajanainen valtakunta yhtenäiseksi. Hän ei suinkaan ollut kristitty silloin kun hän kutsui koolle Nikean ensimmäisen kirkolliskokouksen v. 325. **Siinä kumottiin harhaoppina areiolaisuus, jossa ei tunnustettu Jeesuksen olevan isän vertainen iankaikkinen Jumala.** Jeesuksen selitettiin olevan syntynyt, ei luotu. Hänen sanottiin olevan samaa olemusta Isän kanssa. Tätä käsitystä puolusti piispa Athanasios. Päätös vahvistettiin Konstantinopolin ensimmäisessä kirkolliskokouksessa vuonna 381. Areios ja joukko hänen seuraajiaan erotettiin kirkosta ja lähetettiin maanpakoon.

Nikean kirkolliskokouksen päätöksellä vuonna 325 Jeesus korotettiin isän vertaiseksi Jumalaksi. Pyhä henki jäi korottamatta tällä kertaa, mutta se asia korjattiin myöhemmin.

Näin syntyi "Suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistuksien äiti" eli kolmiyhteisen jumalan oppiin perustuva uskonnollinen järjestelmä. (Ilm 17:5)

Luopumus (apostasia) katolisessa kirkossa

Mitä luopumus tarkoittaa? Luopumuksella (apostasia) tarkoitetaan Strongs' 646: ἀποστασία, a falling away, defection, apostasy; in the Bible namely, **from the true**

religion.

Luopumus on siis **siirtymistä pois oikeasta uskosta**, siitä apostolisesta uskosta mitä apostolit opettivat Jeesuksen Kristuksen käskystä. Poikkeaminen ilmenee mitä moninaisemmin tavoin.

2 Tes 2:7 Sillä **laittomuuden** (iniquity) **salaisuus** on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, 2 Tes 2:3 Sillä se päivä ei tule, **ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy**, kadotuksen lapsi,

1 Joh 3:4 Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös **laittomuuden**; ja synti on **laittomuus**. – Laittomuus on siis jotain muutakin kuin syntiä. Sen vahvistaa myös Heb 10:17 .. "heidän syntejensä **ja** laittomuuksiansa en minä enää muista."

David Wilkerson kuvaa laittomuutta: "*Laittomuus*, jota Paavali tässä kohdassa käyttää, tarkoittaa Jumalan lain hylkäämistä. Laittomuus ei ole vain kapinaa ihmisten hallitusta kohtaan. Se ei ole kapinaa viranomaisia kohtaan tai väkivaltarikoksien tekemistä. Nämä asiat nostavat Jumalan vihan, mutta laittomuuden salaisuus menee paljon syvemmälle. Se on totuuden eli Kristuksen opin suoranaista hylkäämistä, Jumalan pyhän Sanan ja Hänen käskyjensä syrjään työntämistä. Saatana käyttää samaa valhetta uskoviin tänäänkin. Päivä päivältä hän vakuuttaa uskovien joukkoja, että he voivat tehdä syntiä joutumatta maksamaan mitään rangaistusta. Tämä on Saatanan juoni: Kristuksen evankeliumin vääristäminen". – Mikä on laittomuuden salaisuus ja kuka on laittomuuden ihminen? Hänestä käytetään nimitystä Antikristus. Paavali kirjoitti, että Antikristuksia oli jo hänen aikanaan liikkeellä. Varsinaista Antikristusta, jolle Saatana antaa kaiken valtansa, vielä odotetaan lopun ajan näyttämölle.

Paavali sanoo, että tämä petos tulee "sen tähden, etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua" (2 Tes 2:10). Sitten hän lisää: 2:11 "Ja sen tähden **Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen.**

Lopun aikaa käsittelevässä luvussa olen pohtinut, voisiko katolisen kirkon johtaja eli Paavi olla tämä lopun ajan Antikristus, laittomuuden ihminen. Torjuin siinä pohdinnassani tämän mahdollisuuden yhdestä syystä: Raamattu sanoo, että Antikristus kieltää Jumalan ja Jeesuksen eikä yksikään Paavi ole mennyt niin pitkälle. Kirjoittaessani nyt *apostasiasta*, joudun pohtimaan asiaa uudelleen. *Apostasiahan tarkoittaa poikkeamista tai luopumista tosi uskosta.* Laittomuuden ihminen tekee juuri näin. Hän menee Jeesuksen oppeja pidemmälle (ks. 2 Joh 1:9) ja saa melkein koko maailman unohtamaan Jeesuksen tärkeimmät opetukset, joista apostolit kirjoittivat Uudessa Testamentissa. Onkin esitetty, että **Kristuksen kieltäminen on sama asia kuin hänen opetuksensa syrjäyttäminen ja toisenlaisen opetuksen tuominen tilalle.**

Kirjoitin Antikristuksesta, että hän Jumalan temppelissä julistaa jotakin tällaista: "Minä olen. Minä olen Jehova ja minä olen Allah. .." Ehkä tulemme näkemään senkin, että Paavi yhdistää kristinuskon ja islamin. Silloin...!

Ketä tarkoitetaan kun Raamattu sanoo kunnes "vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää". Englanninkieliset käännökset sanovat "he who" tai "the one who" tai "the person who". Mitä tiedämme tästä henkilöstä? Tiedämme kyllä kuka se on. Tämä henkilö on pidättänyt Saatanaa ainakin 2000 vuotta; se on joko Jumala tai hänen Pyhä henkensä. Kukaan kuolevainen se ei voi olla, se on mielestäni selvää.

Katolinen kirkko syrjäytti opin yhdestä Jumalasta

Huolimatta siitä, että Jeesus itsekin toi esille voimakkaasti, että Isä Jumala on yksi ja ainoa Jumala, katolinen kirkko sai aikaseksi opin, jonka mukaan Jumala muodostuu kolmesta jumalpersoonasta. Jo Paavali varoitti tulevasta kehityksestä sanoen, että "laittomuuden salaisuus" on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää (2 Tes 2:7).

Kolmiyhteisen jumalan oppi ei ole peräisin Raamatusta, mutta sen tueksi on yritetty löytää jakeita, joiden voisi katsoa tukevan kolmiyhteisen Jumalan oppia. Katolinen kirkko hyväksyi sen viralliseksi opiksi vaiheittain vasta vuodesta 325 alkaen Nikean kirkolliskokouksessa. Jeesuksen toteaminen Jumalaksi kesti noin 300 vuotta ja Pyhän hengen varmistuminen Jumalaksi vielä kauemmin. Kristuksen kuoleman jälkeen apostolit eläessään pitivät yllä Kristuksen opetukseen perustuvaa oppia. Kristushan itse tunnusti vain yhden Jumalan, Isän.

Keskeinen varhaiskirkon vaikutuskohde oli Jeesuksen nostaminen Isän veroiseksi Jumalaksi. Tässä käytettiin virheellisiä Raamatun tulkintoja hyväksi. Esimerkiksi Johanneksen kertoma Tuomaan huudahdus "minun Herrani ja minun Jumalani" tulkittiin tarkoittavan, että Jeesuksen opetuslapsi tarkoitti Jeesuksen olevan hänen Jumalansa, vaikka kolme jaetta myöhemmin Johannes selvitti tarkoituksena olevan vahvistaa, että Jeesus on Jumalan poika.

Paitsi, että kristinuskon opillinen sisältö rupesi muuttumaan yhden Jumalan uskosta kolminaisuuteen; "Isä on yksin ainoa totinen Jumala", kirjoitti Johannes. Joh 17:3 "Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat

sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.”

Mar 12:29 Jeesus vastasi: “Ensimmäinen on tämä: ‘Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa;

Efe 4:6 yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa. Ja monet muut jakeet tositavat yhdestä Jumalasta, Isästä.

Miksi katolinen kirkko on korottanut Jeesuksen isän vertaiseksi Jumalaksi ja muodostanut kolmiyhteisen Jumalan opin vastoin Raamatun kirjoituksia?

Katolinen kirkko lähti luopumuksen tielle hyvin pian apostolien ajan jälkeen. Paavali tiesi jo eläessään, että sudet vaanivat lampaita saadakseen hallita heitä herroina ja voidakseen riistää heitä. Apt 20:29 ”Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, 30 ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa”.

Luopumus ilmeni siten, että muutamat veljistä korottivat itsensä muiden yläpuolelle herroiksi ja käskijöiksi. Yhdessä tapahtunut leivän murtaminen muuttui; papista tuli toisten yläpuolella ole ”isä”, sekin vastoin Raamatun sanaa. Mat 23:9 Ja **isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä**, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa.

1 Piet 5:1 Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestyvä:

2 kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta,

3 **ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän**

osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina,
4 niin te, ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden
kuihtumattoman seppeleen.

Mat 20:25 Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi:
"Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä
hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä
kohtaan.

**26 Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän
keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän
palvelijanne,**

**27 ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla
ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne;**

28 niinkuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi,
vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen
edestä."

**Tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani ... Mat
16:18-19**

Mat 16:18 Ja minä sanon sinulle: **sinä olet** [Petros
Πέτρος] **Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan
seurakuntani,** ja tuonelan portit eivät sitä voita.

19 Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan
avaimet, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva
sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se
on oleva päästetty taivaissa."

Πέτρος Peter = "a rock or a stone". Peter's name,
Petros in Greek, is the word for a specific rock or
stone.

πέτρα *petra* G 4073 a rock, cliff or ledge. Greek,
petra, a rock mass or bedrock.

1. a projecting rock, crag, rocky ground

2. a rock, a large stone

3. metaph. a man like a rock, by reason of his firmness and strength of soul

Mitä Jeesus tarkoitti sanoessaan, että "tälle kalliolle..." minä rakennan seurakuntani? Pietarille Kristus antoi taivasten valtakunnan avaimet, mutta se valta Pietarilla oli hänen jäljellä olevan elämänsä ajaksi. Kristuksen seurakunta rakennetaan kuitenkin paljon pidemmäksi ajaksi. Seurakunta perustuu Kristuksen opille ja se oppi on tässä jakeessa tarkoitettu kallio (petra), ei yksittäinen isokaan kivi kuten oli apostoli *Petros* (josta käytettiin myös nimiä Keefas ja Simon Pietari; Joh 1:42 ... Jeesus kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika; sinun nimesi on oleva Keefas", joka käännettynä on Pietari" Ks. Mat 16:16, Mar 3:16.

Alkukirkon aikana oli useita eri suuntauksia. Tämän totesi jo Paavali kirjoittaessaan 1 Kor 1:12 Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen." Seurakunnat olivat pieniä ja hajallaan. Mitään yleistä kirkkoa ei ollut. Alussa kristittyjä vainottiin ja kesti 300-luvulle saakka ennen kuin Konstantinus korotti kristinuskon valtionuskonnoksi. Kesti 5-600 vuotta ennen kuin kristinusko kattoi koko Välimeren ympäristön. Katolinen kirkko otti vallan selittäen, että Kristuksen tarkoitus oli ollut, että Pietarista tulisi [katolisen eli yleisen] kirkon ensimmäinen piispa ja hänen seuraajistaan vuorollaan koko kirkon johtaja, paavi. Paavi otti jopa arvonimen *Kristuksen sijainen* maan päällä ja piispat, kardinaalit, papit syrjäyttivät palkattomat seurakunnan johtomiehet.

Millaisen tuli seurakunnan johtajan olla? Naimaton?

Katolinen kirkko omaksui periaatteen, että seurakunnan pappien, joita kutsutaan nimityksellä "isä", tuli olla naimaton. Tämä periaate on voimassa vielä tänäänkin. Selityksenä oli, että näin pappi pystyi keskittymään pääasiaan ilman avioliiton mukanaan tuomia muita tehtäviä. Varsinkin korkeammat papit, kuten piispat yms. kuitenkin lähes julkisesti pitivät vaimoa ja saivat lapsia.

Mitä sanoo Raamattu?

1 Tim 3:2 Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, **yhden vaimon mies**, *raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan,*

3:12 Seurakuntapalvelija olkoon yhden vaimon mies, lapsensa ja kotinsa hyvin hallitseva. – Seurakunnan kaitsijasta käytetään myös yleisesti nimitystä "paimen" tai "vanhin".

Tiit 1:6 jos missä olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka **lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia.**

Raamattu ei siis suinkaan vaadi seurakunnan toimihenkilöitä olemaan selibaatissa. Seurakunnan johtohenkilöistä (vanhimmista, paimenista) nimenomaan sanotaan, että heidän tulee olla yhden vaimon miehiä. Pari tuhatta vuotta sitten moniavioisuus oli yleistä ja tällä Raamatun ohjeella sellainen kielletään. Seurakunnan korkeimmat virat oli myös tarkoitettu miehille.

Juuri tätä kirjoittaessani elokuussa 2018 uutisoitiin Pennsylvaniasta pappien suorittamasta laajamittaisesta, yli tuhannen lapsen seksuaalisesta hyväksikäytöstä. Ei tämä ole yksinomaan katolisten pappien rikollista menettelyä. Sitä kuitenkin edesauttaa pappien koulutuksessa tapahtuva pitkäaikainen oleskelu samaa

sukupuolta olevien kesken, jossa on poissuljettu normaali kanssakäyminen vastakkaisen sukupuolen kanssa. Yhteistä kaikille esiin tulleille hyväksikäyttötapahtumille on se, että niitä yritetään peitellä; kiinnisaadut lähetetään toiselle paikkakunnalle toivoen, että kohu laantuu. Mm. Jehovan todistajien osalta havaittiin laajamittaista hyväksikäyttämistä. Mitä tapahtui? Keskusorganisaatio rahoitti hyväksikäyttäjien puolustamisen, mutta ei puuttunut ongelman ytimeen. Jehovan todistajat luonnollisesti kielsi mitään hyväksikäyttöä tapahtuneen. Tämä on surullista, koska tuntemani Jehovan todistajat ovat vilpittömiä uskossaan eivätkä voi uskoa tällaista tapahtuneen.

1 Kor 7:9 mutta jos eivät voi itseään hillitä, niin **menköt naimisiin**; sillä parempi on naida kuin palaa.

Apostoli Paavali ei ollut naimisissa ja suositteli, etteivät muutkaan, jotka halusivat omistautua täysin Kristukselle, ottaisi vaimoa. Se oli vain suositus eikä ehdoton määräys kuten on asianlaita katolisessa kirkossa. Paavali kirjoittaa 1 Kor 7:8 "Naimattomille ja leskille minä taas sanon: heille on hyvä, jos pysyvät sellaisina kuin minäkin; **9 mutta jos eivät voi itseään hillitä, niin menköt naimisiin; sillä parempi on naida kuin palaa.**"

Roomalaiskatolinen kirkko vaatii papeiltaan selibaattia, vaikka useita paaveja kuten Sergius III (904-11), John X (914-28), John XII (955-63), Benedict V (964), Innocent VIII (1484-92), Urban VIII (1623-44), and Innocent X (1644-55) ja lukemattomia kardinaaleja, arkkipiispoja, piispoja ja tavallisia munkkeja on jättänyt noudattamatta selibaattivaatimusta ja pitäneet vaimoa puolisalassa. Em. tiedot antaneen (HOIM: City of Seven Hills) käsitys on, että "Rome is indeed "the mother of harlots"! Her identification as such is unmistakable. No

other city, church, or institution in the history of the world is her rival in this particular evil.”

Pietari oli naimisissa ja luultavasti jotkut muutkin apostolit. 1 Kor 9:5 Eikö meillä olisi oikeus kuljettaa muassamme vaimoa, uskonsisarta, niinkuin **muutkin apostolit** ja **Herran veljet** ja **Keefas** tekevät?

Toisin uskovien vainot

Monien historioitsijoiden käsitys on, että katolisen kirkon yli 1000-vuotisella valtakaudella Euroopassa ja Uudessa Maailmassa yli 50 miljoonaa ihmistä kuoli katolisen kirkon inkvisition käsissä. Tähän saavutukseen ei ole pystynyt edes Adolf Hitler! Katolinen kirkko on ollut juutalaisten ja kristittyjen suurin vainoaja, johon ei yllä pakanallinen Rooma, ei Islam.

Jo vuonna 54 jKr kun Nerosta tuli Rooman keisari, alkoivat kristittyjen vainot, koska keisari tarvitsi syntipukin Rooman palolle. Vainon aikana kristittyjä ristiinnaulittiin ja jopa poltettiin elävinä. Sitten seurasi aika, jona vainot eivät olleet jatkuvia ja järjestelmällisiä. Kristityt eivät suostuneet palvomaan keisaria jumalana mikä antoi keisarille hyvän syyn kristittyjen tappamiseen ja raakaan kiduttamiseen. Näin tultiin aina 300-luvulle, jolloin keisariksi nousi Konstantinus Suuri. Kristinuskon harjoittaminen sallittiin ja siitä jopa tehtiin valtionuskonto v. 380. Kun kristittyjen seurakunnat olivat tähän asti olleet hajallaan Välimeren eri puolilla, varsinkin Vähä-Aasiassa, pikku hiljaa koko Välimeren seutu alkoi olla täynnä kristittyjä. Samalla katolinen kirkko sai hallitsevan kirkon aseman, vaikkakin erilaisia kilpailevia oppeja kuten **areiolaisia**, joka ei kannattanut kolmiyhteisen Jumalan -oppia. Heille Jeesus

oli enemmän kuin Jumalan Poika. Oikeammin Jeesusta voi kuvata Poikajumalaksi. Isäjumala oli kuitenkin selvästi Pojan yläpuolella. Kiistä päättyi areiolaisten tappioon. 400-luvulle tultaessa Rooma jakautui kahdeksi.

Rooman piispan asema vahvistui ja hän nimitti itsensä paaviksi. Paavi pyrki olemaan ikään kuin uutena keisarina, ei ainoastaan uskonnollisena johtajana. Kreikan kieli syrjäytyi ja latina valtasi johtavan aseman. Alkoi valitettava kehitys, joka on jatkunut siitä lähtien: roomalaisten pakanalliset jumaluudet sulautuivat kristillisiin hahmoihin, ja Neitsyt Marian asema korostui, jopa Kristuksen kustannuksella. Hänestä tuli Ikuinen Neitsyt, Taivaan kuningatar, Jumalan Äiti – katolisen kirkon rakkain hahmo, jota palvotaan ja jota rukoillaan olemaan välittäjä Jumalalle.

Jeesus on ainoa välittäjä kertoo 1 Tim 2:5 Sillä yksi on Jumala, **yksi myös välimies** Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus. Ks. myös Heb 8:6, Heb 9:15.

Miksi katolisesta kirkosta kehittyi sellainen hirviö, joka vainosi toisin ajattelijoita, surmasi ja kidutti miljoonia ja taas miljoonia heistä? Kuinka on mahdollista, että katolinen kirkko pitää otteessaan 1.2 miljardia ihmistä? Estää heitä ajattelemasta omilla aivoillaan? Paavi on Kristuksen sijainen maan päällä (Vicarius Filii Dei) ja yksinkertaisinkin pappi, "Isä" (joka on meidän Jumalallemme yksin varattu nimi) omaa vallan "päästää ja olla päästämättä" eli antaa synnit anteeksi. Ajattele, oikeus joka on vain Jumalalla ja hänen Pojallaan, on annettu jokaisen kyläpahasen papille!

- [Neitsyt Marian ja kuvien palvonta](#)

Neitsyt Marian palvonta

Katolinen kirkko näyttää lainanneen em. pakanallisilta uskonnoilta käsitteitä, joita ei löydy Raamatusta; Jeesuksen äiti Maria on saanut arvonimen Jumalan äiti tai Jumalan synnyttäjä. Neitsyt Marian palvonta on syrjäyttänyt lähes kokonaan isä Jumalan ja Jeesuskin näyttää jäävän taka-alalle. Kuuluuhan katolisten yleinen rukous tähän tapaan:

Terve Maria, armoitettu, Herra sinun kanssasi. Siunattu sinä naisten joukossa
ja siunattu kohtusi hedelmä Jeesus.
Pyhä Maria, Jumalanäiti, rukoile meidän syntisten puolesta
nyt ja kuolemamme hetkenä. Amen.

Muinaisessa Mesopotamiassa (Assyriassa) palvottiin kolmiyhteistä jumalaa, jotka olivat: Isä (Marduk), äiti (Ištar, taivaan kuningatar) ja poika (Nabu). Kun tämä "kolmiyhteinen" jumaluus siirtyi katolisen kirkon oppiin, liittyi siihen läheisesti "Taivaan kuningatar". Kaksoisvirran maan uskonnoissa vilahtelevat tutut käsitteen, kuten elämänpuu, ylösnousemus, jumalan valtakunnan perustaminen maan päälle yms.

Raamattu mainitsee suuren metsästäjän (tai soturin, kapinallisen) *Nimrodin*. Hän oli ihminen jota palvottiin jumalana Kaksoisvirranmaassa. Kerrotaan, että Nooan poika Seem tappoi Nimrodin ja levitti hänen palasensa ympäri valtakuntaa osoittaakseen että tämä on vain ihminen. Nimrodin vaimo *Semiramis* sanoi miehensä olevan nyt aurinkona taivaalla. Babylonialaiset uskoivat Semiramiksen valheet, ja neitsytäiti kruunattiin Taivaan kuningattareksi. *Semiramis, ikuinen neitsyt, taivaan kuningatar*, synnytti auringon pojan Tammuksen (Tammuz). Tätä Taivaan kuningatarta kutsuttiin myös nimellä **Ishtar**, josta saattaa olla peräisin tuntemamme keväinen juhla pääsiäinen, EASTER. – Tässä toinen versio "kolmiyhteiseksi jumalaksi".

Semiramiksesta käytetään lukuisia nimiä: Ishtar, Astarte, Artemis, Aserah, Venus, Diana. Hän oli: kuun jumalatar, taivaan kuningatar, hedelmällisyyden jumalatar, äiti maa, luontoäiti, jumalanäiti, **ikuinen neitsyt** (vrt. katolinen oppi Neitsyt Mariasta).

Katolinen kirkko näyttää lainanneen em. pakanallisilta uskonnoilta käsitteitä, joita ei löydy Raamatusta; Jeesuksen äiti Maria on saanut arvonimen Jumalan äiti tai Jumalan synnyttäjä. Neitsyt Marian palvonta on syrjäyttänyt lähes kokonaan isä Jumalan ja Jeesuskin näyttää jäävän taka-alalle. Kuuluuhan katolisten yleinen rukous tähän tapaan:

Terve Maria, armoitettu, Herra sinun kanssasi. Siunattu sinä naisten joukossa
ja siunattu kohtusi hedelmä Jeesus.
Pyhä Maria, Jumalanäiti, rukoile meidän syntisten puolesta
nyt ja kuolemamme hetkenä. Amen.

Muinaisessa Mesopotamiassa (Assyriassa) palvottiin kolmiyhteistä jumalaa, jotka olivat: Isä (Marduk), äiti (Ištar, taivaan kuningatar) ja poika (Nabu). Kun tämä "kolmiyhteinen" jumaluus siirtyi katolisen kirkon oppiin, liittyi siihen läheisesti "Taivaan kuningatar". Kaksoisvirran maan uskonnoissa vilahtelevat tutut käsitteet, kuten elämänpuu, ylösnousemus, jumalan valtakunnan perustaminen maan päälle yms.

Raamattu mainitsee suuren metsästäjän (tai soturin, kapinallisen) *Nimrodin*. Hän oli ihminen jota palvottiin jumalana Kaksoisvirranmaassa. Kerrotaan, että Nooan poika Seem tappoi Nimrodin ja levitti hänen palasensa ympäri valtakuntaa osoittaakseen että tämä on vain ihminen. Nimrodin vaimo *Semiramis* sanoi miehensä olevan nyt aurinkona taivaalla. Babylonialaiset uskoivat Semiramiksen valheet, ja neitsytäiti kruunattiin Taivaan

kuningattareksi. Semiramis, *ikuinen neitsyt, taivaan kuningatar*, synnytti auringon pojan Tammuksen (Tammuz). Tätä Taivaan kuningatarta kutsuttiin myös nimellä **Ishtar**, josta saattaa olla peräisin tuntemamme keväinen juhla pääsiäinen, **EASTER**. – Tässä toinen versio ”kolmiyhnteiseksi jumalaksi”.

Semiramiksesta käytetään lukuisia nimiä: Ishtar, Astarte, Artemis, Aserah, Venus, Diana. Hän oli: kuun jumalatar, taivaan kuningatar, hedelmällisyyden jumalatar, äiti maa, luontoäiti, jumalanäiti, **ikuinen neitsyt** (vrt. katolinen oppi Neitsyt Mariasta).

Missä on toinen käsky?

Kymmenestä käskystä on olemassa monia versioita, jotka saattavat olla lyhennettyjä ”katekismusversioita” tai sitten käskyjen sisältöä on jaettu eri käskyjen välillä.

Tässä artikkelissa pyrin selvittämään toisen käskyn laajaa sisältöä. Erityisesti sitä mitä Jumala kääkee erilaisten jumalankuvien tekemisestä. Katolisessa maailmassa on käytössä (niin kuin luterilaisessakin) pidempi kaava ja lyhyempi katekismuskaava. Tässä lyhyemmässä kaavassa ei ole lainkaan koko toista käskyä, vaan hypätään sen yli. 9. ja 10. käskyt on sitten jaettu kahtia, kun nämä on pitkässä kaavassa yhdistetty. Se voikin sopia katolisille hyvin, koska heillä on runsaasti kuvia ja patsaita yms. niin Jumalasta, Jeesuksesta kuin lukuisista pyhimyksistäkin. Mitä tarkoitusta palvelee toisen käskyn poisjättäminen? Sekä protestanteilla että katolisilla on sama intressi tässä poisjättämisessä, koska molempien kirkot ovat täynnä Raamatusta kiellettyjä kuvia ja patsaita. Eikö olisi syytä ottaa Jumalan käsky tosissaan? Näin tekevät vain pienimmät uskontokunnat kuten vaikkapa Jehovan

todistajat.

2. Moos 20: 2-17

2.Käsky

2 Moos 20:4 Älä tee itsellesi **jumalankuvaa** äläkä mitään kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla.

20:5 **Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä.** Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kostan isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka minua vihaavat;

2.Mooseksen kirjan jakeessa kielletään tekemästä kuvaa Jumalasta taivaassa eikä myöskään epäjumalan kuvaa maan päällä tai vesissä olevasta. Jakeessa asia vielä selvennetään; olennaista on, että kuvia ei saa kumartaa eikä niitä saa palvella.

Katekismusversio (katolinen)

5 Moos 5:6-21

4 Moos 33:51 ohjeisti Israelin joukkoja näiden lähestyessä luvattua maata: "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun olette kulkeneet Jordanin yli Kanaanin maahan,

52 niin karkoittakaa tieltänne kaikki maan asukkaat ja **hävittäkää kaikki heidän jumalankuvansa, hävittäkää kaikki heidän valetut kuvansa** ja kukistakaa kaikki heidän uhrikukkulansa.

KJV 33:52 Then ye shall drive out all the inhabitants of the land from before you, and destroy all their **pictures** ... NKJV ... destroy all their **engraved stones**, destroy all

their molded images, – NKJV ei puhu enää kuvista (pictures), vaan kaiverretuista kivistä. Monet muutkin käännökset ovat samoilla linjoilla. Strong's selitys H4906:lle maskîyth, from the same as H7906; a figure (carved on stone, the wall, or any object); figuratively, imagination:–conceit, image(-ry), picture, × wish. – Kun uudemmat käännökset eivät enää puhu "kuvista", vaan kaiverruksista, ovat kirkot varmaan huokaisseet helpotuksesta saadessaan perustellun syyn jättää Kristusta kuvaavat alttaritaulut paikalleen.

Olisivatko taiteilijan maalaamat kuvat, esimerkiksi alttaritaulut, Kristuksesta sallittuja siksi, että ne eivät ole kaiverrettuja kiviä? Palataanpa aikaan, jolloin Israelin kansa oli matkalla Egyptistä kohti luvattua maata. Silloin ei juuri ollut maalausvälineitä, ei värejä, ei pensseleitä. Kysymystä täytyykin tarkastella toisesta näkökulmasta: voidaanko kuvaa käyttää palvonnan välineenä? Esimerkiksi alttaritaulu, joka kuvaa Kristusta ristiinnaulittuna ristillä riippumassa; se herättää katsojissa hartaita tunteita ja edesauttaa palvontaa. Kristus kuvataan maalauksissa miehenä, jolla yleensä on eurooppalaiset piirteet. Entäpä, jos hän olisikin kuvattu paikallisena asukkaana ja vaatimattoman näköisenä, kuten Raamatussa? Tutkijat ovat löytäneet vanhan, lähes apostolien ajan kuvan Lasaruksen ylösnousemuksesta; siinä Jeesus on kuvattu lyhyttukkaiseksi ja parrattomaksi. Oletettavasti apostolitkin ja muutkin aikalaiset olivat samannäköisiä. Miksi Juudaksen oli osoitettava Jeesus vangitsijoilleen antamalla hänelle suudelma? Koska kaikki näyttivät samanlaisilta (lyhyttukkaisilta ja parrattomilta) oli Juudaksen osoitettava Jeesus vangitsijoilleen. Kesti useita satoja vuosia ennen kuin Jeesus kuvissa alkoi muistuttaa sellaista, jona hänet nykyisinkin esitetään.

Minkälaisia tunteita herättäisivät kuvat Jeesuksesta,

jos ne toteutettaisiin profeetta Jesajan kuvauksen mukaisesti:

Jes 53:2 Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta. **Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet.**

53:3 Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, **jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.**

In this verse, the prophet [Isaiah] describes the humble appearance of the Messiah, and the fact that there was nothing in his personal aspect that corresponded to the expectations that had been formed of him; nothing that should lead them to desire him as their expected deliverer, but everything that could induce them to reject him. He would be of so humble an origin, and with so little that was magnificent in his external appearance, that the nation would despise him (Barnes' Notes).

"Eikö itse luontokin opeta teille, että jos miehellä on pitkät hiukset, se on hänelle häpeäksi"; Näin Paavali opetti 1. kirjeessään Korinttilaisille 11:14. Voisiko olla, että Jeesuksella oli ollut pitkät hiukset, mutta Paavali ei olisi tästä piitannut, vaan opetti päinvastoin? Jotkut ovat selittäneet, että Jeesus olisi antanut Nasiirilupauksen, johon kuului myös pidättäytyminen viinin juonnista. Jeesus kuitenkin nautti viiniä, joten tämä ei voi olla selityksenä Jeesuksen pitkälle tukalle. Tämä käy ilmi Mat 11:19 "Ihmisen Poika tuli, hän syö ja juo, ja he sanovat: 'Katso syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!'" Tässä lienee sotkettu toisiinsa nasiirilupaus (Nazarite vow) ja Jeesuksen kotipaikka Nasareth (Nazareth).

4 Moos 6:2 "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun mies tai nainen tekee nasiirilupauksen vihkiytyäksensä Herralle,

3 niin **pidättyköön hän viinistä ja väkijuomasta**; älköön juoko hapanniiniä tai hapanta juomaa älköönkä mitään viinirypäleen mehua; älköön syökö tuoreita älköönkä kuivia rypäleitä.

4 Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, älköön hän syökö mitään, mikä viiniköynnöksestä saadaan, älköön edes raakiloita tai köynnösten versoja.

5 Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, **älköön partaveitsi koskettako hänen päätänsä**. Kunnes kuluu umpeen aika, joksi hän on vihkiytynyt Herralle, hän olkoon pyhä ja **kasvattakoon päänsä hiukset pitkiksi**.

6 Niin kauan kuin hän on Herralle vihkiytynyt, älköön hän menkö kuolleen luo.

7 Älköön hän saastuko edes isästänsä tai äidistänsä, veljestänsä tai sisarestansa heidän kuoltuaan, sillä hänen päässään on Jumalalle-vihkiytymisen merkki.

8 Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, hän on pyhä Herralle.

9 Jos joku odottamatta, äkkiarvaamatta kuolee hänen läheisyydessään ja hän niin saastuttaa vihityn päänsä, niin **hän ajattakoon hiuksensa puhdistuspäivänään, seitsemäntenä päivänä** hän ajattakoon ne.

Jos Jeesus olisi nasiirilupauksen tehneenä ollut pitkätukkainen, Juudas Iskariot olisi voinut sanoa: "Minua ette tarvitse häntä osoittamaan, Jeesus on se pitkätukkainen ja oudosti pukeutunut." –Jeesus ei kuitenkaan ollut tehnyt nasiirilupausta eikä hän ollut pitkätukkainen.

Katolinen kirkko vastusti aluksi kuvien tekemistä ja sijoittamista kirkkoihin. Katolisen kirkon johtohahmot kuten Irenaeus, Clement, Origen ja Lactantius

vastustivat voimakkaasti toisen käskyn rikkomista. Vasta vuonna 842 Konstantinopolin kirkolliskokous antoi periksi. Protestanttiset kirkot vastustivat kuvia ja patsaita, ja yrittivät reformaation aikana saada katolisen kirkon muuttamaan mieltään, mutta se ei enää onnistunut.

Nykypäivänä monet, katoliset ihmiset kuvittelevat kuvien varjelevan heitä onnettomuuksilta; autoilijoilla on kiinnitettynä heitä suojelevan pyhimyksen kuva riippumaan auton taustapeilistä. Monet nimenomaan katoliset pitävät mukanaan tällaisia talismaneja. Eri ammattikunnilla on omat suojeeluspyhimyksensä ja näiden kuvien uskotaan suojelevan näitä ihmisiä.

Onko Maria ikuinen neitsyt?

Miksi katolisen kirkon oppi väittää, että Maria oli ikuisesti neitsyt? Kun näin väitetään, ei luonnollisestikaan sovi myöntää, että Jeesuksella oli veljiä ja sisaria. Veljien nimetkin tiedämme, mutta tapaan ei tuolloin kuulunut pitää lukua naispuolisista sisaruksista. Matt. 13:55 Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä ole nimeltään Maria ja hänen veljensä **Jaakob** ja **Joosef** ja **Simon** ja **Juudas**? – Matteus todistaa neitsyyden häviämisestä: 1:25 ”eikä yhtynyt häneen, ennenkuin hän oli synnyttänyt pojan. Ja hän antoi hänelle nimen Jeesus.” – Jeesus oli Pyhän hengen siittäjä ja Raamatun mukaan Joosef ja Maria harjoittivat sukupuoliyhteyttä vasta Jeesuksen syntymisen jälkeen. Maria ei enää voinut olla Neitsyt.

Apt 1:13 Ja kun he olivat tulleet kaupunkiin, menivät he siihen yläsaliin, jossa he tavallisesti oleskelivat: Pietari ja Johannes ja Jaakob ja Andreas, Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob Alfeuksen poika

ja Simon, kiivailija, ja Juudas Jaakobin poika. 14 Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja **Jeesuksen veljien kanssa.**

Maria ei siis voinut olla neitsyt saatuaan neljä poikaa ja ainakin yhden tyttären. Raamattu todistaa: Mat: 1:25 "eikä [Joosef] yhtynyt häneen, ennenkuin hän oli synnyttänyt pojan. Ja hän antoi hänelle nimen Jeesus".

Katoliset haluavat tulkita kysymyksen Jeesuksen veljistä ja sisarista siten, että vain ne jotka uskoivat häneen, olivat hänen veljiään. Tämän tueksi vedotaan Mat 12. luvun jakeisiin. 12:48 Mutta hän vastasi ja sanoi sille, joka sen hänelle ilmoitti: "Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljeni?" 49 Ja hän ojensi kätensä opetuslastensa puoleen ja sanoi: "Katso, minun äitini ja veljeni!

Tässä kuitenkin sivuutetaan kaksi edeltävää jaetta: Mat 12:46 Hänen vielä puhuessaan kansalle, katso, hänen äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona, tahtoen häntä puhutella. 47 Niin joku sanoi hänelle: "Katso, sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat sinua puhutella." – Joku ulkopuolinen välitti Jeesukselle tiedon, että hänen äitinsä ja veljensä olivat ulkopuolella ja halusivat puhua hänen kanssaan. Siis: Jeesuksen omat veljet ja oma äiti Maria olivat ulkopuolella ja Jeesuksen uskonveljet, hänen seuraajansa, olivat hänen luonaan sisällä. Näin voi harhauttaa jos kertoo vain osan totuudesta.

Vielä yksi Raamatun todiste:

Joh 7:2 Ja juutalaisten juhla, lehtimajanjuhla, oli lähellä.

7:3 Niin hänen **veljensä** sanoivat hänelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, **että myös sinun opetuslapsesi**

näkisivät sinun tekosi, joita sinä teet;

7:4 sillä ei kukaan, joka itse tahtoo tulla julki, tee mitään salassa. Koska sinä näitä tekoja teet, niin ilmoita itsesi maailmalle.”

7:5 Sillä **hänen veljensäkin eivät häneen [Jeesukseen] uskoneet.**

Miksi katolinen kirkko menettelee näin? Valhe johtaa toisiin valheisiin. On kuitenkin kovin epätoivoista yrittää pitää kiinni Marian ikuisesta neitsyydestä ja selittää Jeesuksen veljet hänen ”serkuikseen”. Voisiko selitys olla seuraavassa? 2 Kor 4:4 ... joiden mielet **tämän maailman jumala on niin sokaissut**, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva. Tämä jae on tarkalleen ottaen osoitettu uskottomille, mutta kertoohan Raamattu kuinka ”vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, **valitutkin**” (Mat 24:24). Saatana todellakin onnistuu eksyttämään monet syvästikin uskossa olevat uskomaan valheeseen.

▪ [Pakanalliset juhlat](#)

Onko pääsiäinen alun perin pakanallinen juhla?

Mistä Pääsiäinen on saanut nimensä? Hebreankieleinen nimi *Pesach* on englanniksi Passover. Sillä tarkoitetaan juutalaisten juhlaa Egyptin orjuudesta vapautumiseksi ja Jumalan johdattamaa vaellusta Luvattuun maahan. Uuden Testamentin kreikankielinen nimitys on *Pascha*. Näihin nimiin ei vielä liity mitään ylösnousemuksesta. Kun Jeesus ja apostolit viettivät Pesach’ia, Jeesus antoi apostoleille kehoituksen muistaa hänen kuolemaansa uuden liiton julistajana. Joissakin kielissä on pääsiäisen nimessä myös ylösnousemukseen viittaava sana.

Englanniksi juhlan nimenä käytetään yleisesti Easter (William Tyndale 1534 'Ester') ja saksaksi useitakin versioita kuten Martin Lutherin *das Ostern ja das osterfest, der pascha, das pessach*. Aluksi 1530 Tyndale käytti sanontaa kuvaillessaan kuinka herran enkeli kulki juutalaisten talojen ohi, jotka tunnistettiin lampaan verellä merkityistä ovenpielistä. Siitä nimitys 'pass over'.

Pääsiäinen (Passover) on taatusti juutalainen juhla ja Jeesuksen viimeisenä pääsiäisenä antaman käskyn mukaan kristillinen juhla. Siinä ei ole mitään pakanallista! Mutta, huomatkaa, että aikaa myöten pakanallisia juhlanviettotapoja – munat, pääsiäistipuset, pääsiäiskokot, pääsiäisnoidat jne – tulivat juhlanviettotavoiksi. Juhlan nimeksikin tuli Easter, joka hyvinkin voi olla perua Anglo-Saksien jumalattarelta Eostrelta, jota kutsutaan myös nimillä Estre, Estara, Ostar), Babyloniassa Astarte tai Ishtar, Ashtoreth, Venus. On siis syytä tiedostaa miten juutalais-kristillisestä, kristikunnan suurimmasta juhlasta, tuli nimeltään ja sisällöltään kaikkea muuta kuin 'passover' tai Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen muistojuhla.

2 Moos 12:3 Puhukaa koko Israelin kansalle ja sanokaa: Tämän kuun [Nisan] kymmenentenä päivänä ottakoon kukin perheenisäntä itsellensä karitsan, yhden karitsan joka perhekuntaa kohti.

12:6 Ja pitäkää se tallella neljänteentoista päivään tätä [Nisan] kuuta; silloin Israelin koko seurakunta teurastakoon sen iltahämärässä.

12:7 Ja he ottakoot sen verta ja sivelköt sillä molemmat pihtipielet ja ovenpäällisen niissä taloissa, joissa he sitä syövät.

12:8 Ja he syököt lihan samana yönä; tulessa paistettuna, happamattoman leivän ja katkerain yrttien

kanssa he sen syökööt.

Pääsiäislampaan lisäksi juutalaiset myös syövät Jumalan antaman käskyn mukaisesti happamatonta leipää ja katkeria yrttejä seitsemän päivän ajan. 12:18 Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, ehtoolla, syökää happamatonta leipää, ja niin tehkää aina saman kuun yhdennenkolmatta päivän ehtooseen asti.

Jeesus ristiinnaulittiin ja kuoli myöhään iltapäivällä 14. päivänä Nisankuuta samaan aikaan kun juutalaiset teurastivat tempelissä tuhansia pääsiäislampaitaan. Juutalaisille tuli kiire saada Jeesus ja kaksi hänen kanssaan ristiinnaulittua rosvoa pois ristiltä ennen auringonlaskua, koska oli valmistuspäivä, ja jotta he eivät jäisi sinne viikkosabatin ja vuosisabatin (high Sabbath) ajaksi ja happamattoman leivän juhlan ensimmäiseksi päiväksi.

Jeesus ja opetuslapset noudattivat muun juutalaisyhteisön kanssa tarkasti Mooseksen antamia ohjeita Pääsiäisjuhlan vietosta. Herramme Jeesus antoi kuitenkin ohjeet tulevista muistotilaisuuksista, sanoen:

1 Kor 11:23 ... Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän,
24 kiitti, mursi ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan; *tehkää tämä minun muistokseni.*"

25 Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; **niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni.**"

26 Sillä *niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kuin hän tulee.*

Joka kerran kun nautimme ehtoollismaljan, me teemme sen

Herran Jeesuksen muistoksi ja uuden liiton vuoksi Jeesuksen veressä, julistaen Herran kuolemaa. Ei enää Egyptistä pääsemisen muistoksi, vaan uuden liiton tähden.

Se illallinen, jolle Jeesus ja opetuslapset kävivät, ei ollut varsinainen pääsiäisillallinen, vaan sitä edeltävän illan tavanomainen illallinen.

Mitä nykyajan pääsiäiseen kuuluu?

Niin Eurooppalaisen kuin Amerikkalaisenkin perheen pääsiäiseen kuuluvat *pääsiäispuput, munat, rairuoho, tipuset, karkit*. Suomessa lisäksi *pääsiäiskokot, pääsiäisnoidat*.

Pääsiäismunilla on juurensa pakanuudessa, jossa juhlittiin kevään saapumista ja munat symboloivat sitä. Jänis puolestaan on pakanallinen hedelmällisyyden symboli. Pääsiäiskokot ovat niinikään pakanallista alkuperää oleva tapa, jolla osoitettiin kevään voittoa talvesta. Olisi tietysti hyvä tietää milloin tällaiset tavat juurtuivat katoliseen kirkkoon, mutta sen selvittäminen lienee hyvin hankalaa.

Pääsiäispuput. Jänistä on pidetty monissa kulttuureissa hedelmällisyyden symbolina. Nykyisin pääsiäispupun tärkein tehtävä näyttää olevan karkkien tuominen ja piilottaminen yön aikana lapsien aamulla etsittäväksi. Niin hauska leikki kuin tämä onkin, se tarkoittaa pääsiäisen todellisen sanoman työntämistä taka-alalle. Varsinkin idän kirkoissa on munia maalattu kaunein värein ja ne ovat symboloineet Kristuksen ylösnousemusta. Niiden pakanallinen symbolismi on ollut maan herääminen talven jäljiltä kevään koittaessa. Kristillinen symbolismi kuitenkin herkästi jää pakanallisen varjoon.

Paasto pääsiäisen edellä on myös kuulunut kirkon tapoihin. Pisimmillään paastoaika oli 40 päivän pituinen, vaikkakin harvat noudattivat kovin pitkiä paastoja. Monet tyytyivät päivän tai muutaman mittaiseen paastoon. Pitkän paaston noudattajat saivat siihen esimerkin Kristuksen 40 päivän paastosta erämaassa (Luuk 4:1–13), jonka kuluessa Saatana kiusasi ja houkutteli Jeesusta puolelleen. Saatanalla on muutoinkin tapana käyttää raamattuun pohjautuvia oppeja, mutta ne väärentäen omien tarkoitusperiensä tueksi. Vanhan Testamentin puolella on paastolla merkittävä asema, joskus jopa pakollinen. UT:ssa kerrotaan kuinka esim. fariseukset paastosivat näyttävästi. Mat 9:14 saamme lukea vapaammasta suhtautumisesta paastoon: ”Silloin Johanneksen opetuslapset tulivat hänen [Jeesuksen] tykönsä ja sanoivat: **”Me ja fariseukset paastoamme paljon; miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?”**

1 Kor 10:31 **Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.**

1 Tim 4:3 ja jotka kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, mitkä Jumala on luonut niiden nautittavaksi kiitoksella, jotka uskovat ja ovat tulleet totuuden tuntemaan. 4 Sillä **kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää**, eikä mikään ole hyljättävää, kun se kiitoksella vastaanotetaan;

Vanha Testamentti ohjeisti juutalaisia antaen yli 600 määräystä syömisestä, juhlista, sabbatin vietosta ja eri elämän osa-alueista. Uuden Testamentin uusi liitto ei ole niin pikkutarkka. Kymmenen käskyä on edelleen voimassa, mutta Jeesus kiteytti ohjeet rakkauden kaksoiskäskyyn. Pääsiäisen sisältö muuttui; kristityt eivät enää muistele Israelin vapautumista Egyptin orjuudesta ja heidän vaellustaan luvattuun maahan. Kristus sanoi selväsanaisesti: **”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte,**

tehkää se minun muistokseni.”

Uusi nimi Pääsiäiselle?

Koska Kristus edellä mainitulla tavalla antoi vanhalle juutalaiselle juhalle uuden sisällön, pitäisikö pääsiäisjuhlan nimi vaihtaa kristillisemmäksi? ”Pääsiäinen” viittaa pääsemiseen ja tässä tapauksessa pääsemiseen pois Egyptin orjuudesta. Olen nähnyt, että tilalle esitetään ”The Day of Resurrection” -nimeä. Itse esittäisin nimeksi: **Kristuksen ylösnousemuksen muistojuhla** (*Commemoration of Christ's Resurrection*). Siinä esiintyy sana ylösnousemus, joka sisältää sen, että Kristus kuoli ja ylösnousi. Ylösnousemus on mielestäni kaiken keskiössä. Nimessä esiintyy myös ”muistojuhla”; Kristushan kehotti viettämään yhteenkokoontumista hänen muistokseen. Kreikkalais-katolisen käsityksen mukaan Pääsiäisen ydin on nimen Kristuksen kuolema ja sitä seurannut ylösnousemus. Juhlan tietyssä vaiheessa osanottajat huudahtavat riemukkaasti ”Kristus on ylösnoussut” ja vaihtavat toistensa kanssa suudelman.

Tärkeintä ei kuitenkaan ole nimi vaan sisältö. Lasten vuoksi voisin hyväksyä munat ja tipuset, mutta aikuisten tulisi keskittyä muistelemaan Jeesuksen ylösnousemusta ja tulevaa Jeesuksen johtamaa valtakuntaa.

▪ [Toinen Jeesus](#)

Köyhä Kristus – rikas kirkko

Jeesus ja hänen seuraajansa eivät kantaneet huolta huomisesta eivätkä keränneet maallista varallisuutta. Mat 6:20 ”Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta”.

Mat 19:21 Jeesus sanoi hänelle: "Jos tahdot olla täydellinen, niin mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaissa; ja tule ja seuraa minua."

Luuk 12:33 Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja; hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, loppumaton aarre taivaisiin, mihin ei varas ulotu ja missä koi ei turmele.

1 Tim 6:17 Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme,

Miten katolinen kirkko noudattaa esikuvansa ohjetta? Ei mitenkään! Päinvastoin, kirkko on koko olemassaolonsa ajan tavoitellut rikkautta ja loistoa. Katolinen kirkko on vaurain instituutio maailmassa. On tietysti totta, että suuri osa kirkon omaisuudesta ei ole rahaksi muutettavissa, kuten vaikkapa kauniit maalaukset kirkon katossa. Vuosisatojen aikana kirkko on kerännyt valtavat summat rahaa "myymällä pelastusta". Puolustukseksi kirkko ehkä sanoo, että näin rahoitettiin mm. Pietarin kirkko Roomassa.

Ilmestyskirja kertoo Portosta: 17:4 "Ja nainen oli **puettu purppuraan ja helakanpunaan** ja koristettu **kullalla ja jalokivillä ja helmillä** ja piti **kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettauksia**. 5 Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: "Suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistuksien äiti." 6 Ja minä näin sen naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä; ja nähdessäni hänet minä suuresti ihmettelin". – Johannes näki näyssä kahden vuosituhannen päähän; kirkon johto pukeutuu edelleen purppuraan ja käytössä on lukematon määrä kultaisia

maljoja, kalkkeja. Loppuosa jakeesta, joka sanoo maljan olevan täynnä kauhistuksia ja porton haureuden riettauksia, on tietysti kuvaannollinen ilmaus kaikesta kauheasta mihin kirkko on syyllistynyt. Kirkon johto pitää rinnallaan myös kultaista jalokivin koristeltua ristiä. Onkohan se asiallista? Mitä nämä kauhistukset saattaisivat olla? Katolisen kirkon syntilistaan on monelta taholta sanottu kuuluvan luvattomia pankkitoimintoja, huumerahojen pesua, kaupankäyntiä väärennetyillä arvopapereilla ja liiketoimilla Mafian kanssa. Nino Lo Bello, kirjassaan *The Vatican Empire* kirjoittaa: Vatican is so closely allied with the Mafia in Italy that “many people...believe that Sicily...is nothing more than a Vatican building”.

Jakeesta 6 ilmenee, että portto oli juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä.

Ilm. 17:18 Ja nainen, jonka sinä näit, on se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkaitten kuninkuus.” Tai ehkä paremmin sanottuna: joka hallitsee maan kuninkaita.

Raamattu kehottaa Ilm 18:4 ... “Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa. Onkin surullista, että yli miljardi katolista – suuri osa heistä hyvin uskovia ihmisiä – on kirkkonsa vankina.

Toinen Jeesus

2 Kor 11:4 Sillä jos joku tulee ja saarnaa **jotakin toista Jeesusta** kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai **toisen evankeliumin**, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte.

Galatalaiskirjeessä sanotaan vielä voimakkaammin:

Gal 1:8 Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, **hän olkoon kirottu.**

9 Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, **hän olkoon kirottu.**

Mistä oikein on kysymys? Jos joku saarnaa jotakin toista Jeesusta tai julistaa toista evankeliumia, hän olkoon kirottu. Kuinka voisi sen sanoa painokkaammin kuin tässä on sanottu? Ja kuitenkin lukemattomilla kirkkokunnilla on oma tulkintansa Jeesuksesta ja hänen evankeliumeistaan. Entä suurin kristillinen kirkko, katolinen kirkko?

Sen johtaja Paavi on korottanut itsensä "Jumalan Pojan Sijaiseksi" (Vicarius Filii Dei), eikö siis kirkon sanoman ydin olekin Kristuksessa, jonka Jumala on korottanut oikealle puolelle omaa valtaistuinta ja kaikkien luotujen yläpuolelle? Tässä artikkelissani olen tuonut esille seikkoja, jotka osoittavat toista. "Taivaan kuningatar" on ottanut Jeesuksen paikan; häntä rukoillaan, häntä pyydetään välittäjäksi Jumalalle, hänestä tehdään patsaita, hän juhlistetaan kulkueissa ja kansanjuhlissa...

Paitsi, että Paavi on korottanut itsensä Jumalan Pojan Sijaiseksi, hän on katolisen opin tulkitsijana erehtymätön. Paavin erehtymättömyys koskee uskon kysymyksiä lausuttuna "ex cathedra". Erehtymättömyys on määritelty English Dictionary:ssä with complete authority, or said by the Pope to be true and so *accepted by all members of the Roman Catholic Church*. Mat 28:18 sanoo kuitenkin: Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Vain Kristuksella on kaikki valta ja kaikki tieto ja tätä Jumalan antamaa

valtaa käyttäessään hän on erehtymätön. Paavin 'erehtymättömyydestä' on saatu lukuisia surullisia esimerkkejä.

Jeesuksen sanoma on vääristelty. Hänen sanomansa ydin oli **Jumalan valtakunnan julistaminen**. Hän itse sanoi, että "sitä varten hänet on lähetetty". Sen hän tulee perustamaan tullessaan toisen kerran maan päälle.

Apostoli Pietari varoitti, että luopumus tulisi valtaamaan kirkon. 2 Pie 2:1 "Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka **salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin**, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. 2 Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi" – Nämä valheelliset opettajat eivät suinkaan julista, että Jeesusta ei ole olemassa, mutta he vääristävät Jeesuksen sanoman toiseksi ja tuovat kirkkoon muita oppeja kuin mitä Jeesus ja apostolit opettivat.

1 Joh 2:22 Kuka on valhetteliija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se, joka kieltää Isän ja Pojan.

Antikristuksen tunnusmerkki on, että hän "kieltää" Jumalan ja Kristuksen. Voidaanko siis varmasti sanoa, että Paavi ei oi olla antikristus, koska hän ei suoranaisesti kiellä sen enempää Jumalaa kuin Jeesustakaan? Eikö Raamatun mukaan, kuten edellä osoitin, se olekin kirottu, joka julistaa toisenlaista Jeesusta kuin mitä Raamattu tekee? Monienkin tutkijoiden mielestä se on **sama asia kuin suoranainen kieltäminen**.

Milloin tämä alkoi? Silloin kun roomalaiskatolinen ja kreikkalaiskatolinen uskontomuoto tulivat

valtionuskonnoksi keisari Konstantinuksen aikana 300-luvulla. Uskonnollinen päämaja siirtyi tällöin Jerusalemissa Roomaan. "Konstantinuksen aikana näemme todellakin kuinka Babylonilainen ja diasporassa olevat samarialaiset liikkeet Roomaan ja Italiaan saatettiin loppuun. **Vanhan Babylonian uskonto, filosofia ja vieläpä vanhan Babylonian hallintomalli oli nyt siirretty Roomaan** ja, Konstantinuksen

pakanuuden sekä pakanuusopit kristillisen kirkon syliin), Roomalaiskatolinen kirkko oli nyt kohoamassa hallitsemaan läntistä maailmaa – voimakas, pakanallinen voima, joka vaikuttaa vielä nykyäänkin! Ne Jehovalle uskolliset ihmiset, jotka pitivät hänen käskynsä, olivat nyt pakotetut pakenemaan henkensä edestä Euroopan syrjäisimmille seuduille toivoen näin pysyvänsä katolisten vainoajiensa ulottumattomissa."

"Uusi valtion uskonto, erikoinen sekoitus kristillisyyttä ja pakanuutta, alkoi nyt dominoida Euroopassa yli tuhannen vuoden ajan jättäen tosi kirkon 'Jumalan valmistamaan paikkaan' (Ilm 12:6) (*The Incredible History of God's True Church*, p. 132).

1 Tim 4:1 Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat **luopuvat uskosta** ja noudattavat villitsemiä henkiä ja riivaajien oppeja. – Luopumuksen merkkejä ei suinkaan ole täydellinen ero Raamatullisesta uskosta. Luopuneet ovat useinkin olevinaan syvästi uskovia, he vain noudattavat toista evankeliumia, jossa Jeesus ei ole pääosassa. Sen ovat varastaneet Neitsyt Maria tai sadat pyhimykset, joiden uskotaan parantavan tai muuten antavan apua, varsinkin jos rukoilijalla on kappale pyhimyksen luuta, hammasta tai kappale siitä ristipuusta, johon Kristus naulittiin. Tällaiseen oppiin uskovat ovat Saatanan ja hänen riivaajiensa oppilaita. Minä en heitä kiroa, vaan sen tekee Raamatun sana.

Antikristus tulee

Suuri luopumus ja laittomuuden ihmisen ilmestyminen

... se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy

2.Tessalonikalaiskirjeessä Paavali kirjoittaa mitä vielä täytyy tapahtua ennen Jeesuksen tulemusta:

2:1 Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet,

2 ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, **ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä.** 3 Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä **se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, 4 tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän [antikristus] asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.**

Kristikunnassa tulee siis tapahtumaan **suuri luopumus.** *Ennen Herran päivän saapumista,* luopumuksen jälkeen ilmestyy laittomuuden ihminen, **antikristus,** joka julistaa olevansa Jumala, ja asettuu Jumalan temppeliin. Jeesus ei tule ennen kuin nämä tapahtuvat. Tuntuu siltä kuin luopumista olisi jo tapahtunut mitä suurimmassa määrin, mutta antikristusta ei ole vielä näkynyt. Asettuminen Jumalaksi julistautuneena (rakennettavaan uuteen Jerusalemin temppeliin?) ei ole vielä näköpiirissä. Tässä mainittiinkin jo kolmas selvä tunnusmerkki: **antikristus julistautuu jumalaksi (2.Tes.2:4).**

Merkittävä kohta Raamatussa on Matteuksen evankeliumin 24. luku. Mat. 24:29 *Mutta kohta **niiden päivien ahdistuksen jälkeen** aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. 30 Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen **Pojan tulevan taivaan pilvien päällä** suurella voimalla ja kirkkaudella. 31 Ja **hän lähettää enkelinsä suuren pasunan pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmasta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin.** 29. jae kiinnittää ajankohdan ahdistuksen päivien jälkeiseen aikaan. Silloin taivaalla tapahtuu sellaista, minkä kaikki maan ihmiset näkevät: aurinko pimenee, kuu ei anna valoan, tähdet putoavat taivaalta... Silloin Kristuksen merkki näkyy taivaalla, ja ihmiset näkevät Kristuksen tulevan kirkkaudessaan taivaan pilvien päällä. Parku on kova. Jeesus lähettää **seitsemännen eli viimeisen pasunan** soidessa enkelinsä kokoamaan aikaisemmin enkelien merkitsemät valitut joka puolelta maata.*